

[Birgith Mogensen]

nede, og det er først og fremmest dette problem, der nødvendiggør en gældssanering.

Men som sagt mener CD, at en ny og speciel lov, der kun omhandler sanering af studiegæld, er den eneste rigtige løsning på dette alvorlige problem.

Det er ikke min opgave at skitsere en sådan lov – eller måske kan vi nøjes med et cirkulære – men følgende ingredienser må en sådan indeholde: hver studiegældssag må behandles individuelt, når man har afskrevet de ca. 20 pct. af skyldnerne, som aldrig vil kunne betale så meget som 1 krone tilbage. Derimod mener jeg ikke, at man kan skabe alt-eller-intet-akkordordninger over 4-, 5-, 6-årige perioder. Tværtimod er det min opfattelse, at de fleste studiegældsskyldnere hellere vil have 15–20-årige tilbagebetalingsordninger, såfremt forrentningsprocenten bliver lille og fradragsberettiget.

CD er positivt indstillet over for tiltag, der tilsligter en sololøsning af studiegældssanering og tilbagebetaling; derfor kan vi ikke tilslutte os lovforslag nr. L 98.

**Inger Stilling Pedersen (KRF):**

Kristeligt Folkeparti forstår helt de intentioner, der ligger bag dette forslag. Der er virkelig mange unge og yngre, der er kommet ud i en gæld, som de ikke rigtig kan se nogen ende på, og det er også rigtigt, at det jo netop er i de år, hvor man også skal etablere sig, få børn og lignende, og det betyder, at de måske meget ofte bliver stillet i nogle situationer, der er uoverskuelige, og som kan medføre mange store menneskelige problemer – alene det at have det hængende over hovedet kan betyde vanskeligheder for familien.

Derfor er vi enige i, at der skal gøres noget. Vi er bare ikke enige i, at det skal være over konkursloven, og derfor hilser vi også med tilfredshed, at undervisningsministeren i dag har fremsat et lovforslag om at få gælden saneret. Vi har ikke forslaget endnu og må først se, hvordan det virker. Men der skal ikke herske tvivl om, at Kristeligt Folkeparti mener, at det er virkelig nødvendigt, at vi gør noget, ikke mindst af menneskelige hensyn.

**Poulsgaard (FP):**

Det er også nødvendigt, at vi gør noget ved skatten i dette land. Det er jo ganske rigtigt, som det er blevet sagt, at vi har fået en masse evighedsstudenter. Det er blevet så nemt, og det er en dejlig livsform at studere. Det er sjovt, der er nogle kønne piger, der stilles ikke ret mange krav, man kan faktisk komme og gå, som man har lyst til, og så kan man skifte hele tiden.

De er jo også oplært fra skolen og gymnasiet til, at der ikke stilles krav; der var altid nogen, der løste problemet for dem, så hvorfor skal vi ikke også fortsætte med at løse deres problemer? De har jo deres talerør her i Folketinget, de stemmer på de røde partier, og så hjælper disse dem selvfølgelig til at få en gældssanering, for de kunne da ikke drømme om at betale – penge er jo sådan noget kedeligt noget, det er noget, man bare bruger, om det så skal betales tilbage eller ej. De andre har jo betalt hele uddannelsen, de har betalt universitetet, de har betalt lærerkræfterne, de har faktisk betalt bøger og det hele – hvorfor skulle de ikke også kunne eftergive studiegælden? Det er da logik, og det ser også ud til, at det er lige ved at kunne samle flertal herinde. Men sådan leger vi altså ikke.

Det, der er skyld i den situation, vi står i, er jo simpelt hen, at vi har uddannet alt, alt for mange. Vi har opprioriteret ånden på håndens bekostning. Det er håndens arbejde, der i alt for mange år har betalt for åndens arbejde, og derfor skal vi selvfølgelig gøre, som Fremskridtspartiet siger: vi skal indføre adgangsbegrænsning til de højere studier, og til gengæld skal vi give de mennesker løn, mens de studerer. De skal have en arbejds løn, men så skal de til gengæld også gøre et reelt stykke arbejde for det. Så kommer de ikke ud i en stor gæld bagefter. Det er den måde, vi skulle gå frem på. Vi kan i hvert fald ikke rigtig se, at den gældssaneringsordning, som Socialdemokratiet har foreslået, er vejen frem.

(Kort bemærkning).

**Leif Hermann (SF):**

Jeg tror næsten, hr. Poulsgaard har sin viden om studerende fra Hostrups tid og ikke så meget fra nutiden, men det er ikke derfor, jeg kommer herop. Det er, fordi både fru Birgith Mogensen og fru Inger Stilling Peder-